

[Ninn-Hansen.]

krævet af den pågældende statsinstitution, at det skulle være H. og K.s lønsatser, skønt H. og K. overhovedet ikke har nogen medlemmer dér.

Vi har også set, hvorledes sammenkoblingen af fagforbundene og arbejdsløsheds-kasserne kan virke uheldig. Man ser det tydeligt i en dom, der er afsagt af vestre landsret den 2. april i år i en sag, der var opstået, fordi bødernes fagforening skyldte et beløb, for hvilket der blev gjort udlæg i deres kasse. Det viste sig, at der ikke alene var blevet gjort udlæg i fagforbundets kasse, men også i arbejdsløsheds-kassen. Hvordan kunne det gå til? Det forklares i dommen — jeg anmoder om tilladelse til et citat —:

„Det er endvidere om Bødkerforbundets og den ankende arbejdsløsheds-kasses regnskabsvæsen i almindelighed oplyst, at det ved lokalafdelingerne af praktiske grunde i reglen er samme person, som forestår kontingentopkrævningen og regnskabsføringen for begge organisationer, og at medlemskontingenterne opkræves og erlægges under ét. Kontingenterne indgår i en fælles kassebeholdning, for hvilken kvartalsvis afregning foretages til et for begge organisationer fælles hovedkontor i København, og på grundlag af disse afregninger udsondres ved hovedkontorets foranstaltning arbejdsløsheds-kassens midler til særskilt administration.“

Altså fælles husholdning kan man vist roligt tale om i dette tilfælde. Jeg undrer mig over, at arbejdsdirektoratet, som dommen forudsætter, har godkendt denne fælles kasse. Dette eksempel viser, at der helt igennem sker en sammenblanding, således at de organisationer, der har arbejdsløsheds-kasser, bliver favoriseret på en række områder. Hvis man vil give de upolitiske funktionærorganisationer adgang til at virke, kommer man ikke uden om at afskaffe H. og K.s monopol. Det er hensigten med vort forslag — det har det ærede medlem hr. Hans Rasmussen ret i — og det har vi ikke lagt skjul på.

Socialdemokratiet har afvist det. Socialdemokratiet ønsker jo at beskytte H. og K. og De samvirkende Fagforbunds interesser. På dette område er socialdemokratiet virke-

lig konservativt, så det kan forslå noget. Vi havde vel heller ikke efter første behandling ventet andet, end at denne afvisning ville blive opretholdt. Nu er det altså alle regeringspartierne, der afviser og i stedet stiller forslag om nedsættelse af et udvalg. De kan ikke medvirke til, at funktionærerne får den frie ret på flere områder, som H. og K.s monopol forhindrer i øjeblikket. Vi har endda for at opnå et flertal i det høje ting foreslået ændringer af vort forslag; jeg kan her henvise til det ærede medlem hr. Lorentzens bemærkninger om vort ændringsforslag. Vi har jo ikke lagt skjul på, at vi også ville invitere de 2 små regeringspartier til forhandling om andre spørgsmål, hvis dette kunne gøre deres betænkeligheder mindre. Vi har ikke fra de 2 partier hørt noget om, i hvilken retning vi skulle ændre vort forslag, for at de ville være med. De sluttede med en afvisning. Vi beklager, hvis et flertal i det høje ting virkelig vil afvise tredjestandens interesser ved at stemme imod det forslag, vi har fremsat.

Baunsgaard: Ved første behandling af det foreliggende lovforslag udtalte jeg på det radikale venstres vegne, at det var min opfattelse, at et lovforslag af denne art, hvis det blev gennemført, ville medføre kaos inden for arbejdsløshedsforsikringsområdet, at man ville løbe en stor risiko for at få udvidet arbejdsløsheds-kasseområdet med en del små kasser med deraf følgende risiko for stor arbejdsløshed inden for de enkelte kasser og deraf følgende større udgifter for staten.

Når nu det ærede medlem hr. Ninn-Hansen mener at kunne drage den konklusion, at vi skulle have ændret stilling under udvalgsarbejdet, eller som det ærede medlem sagde det: at vi yndede at optræde selvstændigt ved første behandling, men altid fulgtes ad ved anden behandling, må jeg bede det ærede medlem erindre, hvad jeg sagde som afslutning på mine bemærkninger ved første behandling. Jeg sagde ordret:

„Vort standpunkt må derfor være, at vi ikke kan tiltræde det foreliggende forslag, fordi det vil have uberegnelige følger for hele det grundlag, hvorpå vor arbejdsløshedsforsikring hviler, men vi vil gerne